

Posudek oponenta diplomové práce
Významné osobnosti německých škol v Plzni
Klára Tisotová

Vzhledem k tomu, že historická témata s germanistickým tématem stále ubývají, úměrně tomu, jak ubývají studenti se znalostí němčiny a s chutí se popasovat s písemnostmi tištěnými švabachem, nebo dokonce psanými kurentem, lze každý počín na tomto poli jen vítat. V daném případě o to více, že si autorka zvolila téma minimálně frekventované, byť přehledové, v němž se objevují notoricky známá jména jako Bedřich Smetana, Josef Vojtěch Sedláček nebo Karel Klostermann. Naopak jiná jsou už zcela zapomenutá.

V úvodu autorka nastínila své cíle, přičemž tvrdí, že tím hlavním měl být „popis německých základních i středních škol“ (s. 7). To je tedy pro mne s ohledem na název diplomové práce záležitost více než překvapivá – byl jsem přesvědčen, že hlavním cílem je sumarizace osobností a jakýsi biografický slovník. Navíc, téma samotného školství ve sledované době kompiluje takřka výhradně z Dějin pedagogiky T. a D. Kasperových, regionální plzeňské pak zpracovává na základě několika málo dalších titulů, to vše na ca deseti či jedenácti stranách. Faktem je, že následně medailonkům osobností předsazuje vždy krátké pojednání o škole, na které působili – německé státní gymnázium, německá státní reálka, německé státní reálné gymnázium, německá obchodní akademie, německá vyšší dívčí škola, německá vyšší škola a německá průmyslová škola. Nejvýznamnější a za hranicemi regionu proslavení jedinci, jako již zmiňovaná trojice Smetana, Klostermann, Sedláček, působili na plzeňském německém státním gymnáziu, státní reálka a průmyslová škola jsou zastoupeny pěti, resp. čtyřmi osobnostmi, ostatní už jen jednotlivci. Velmi oceňuji, že na tomto místě se K. Tisotová nespokojila s dostupnými publikovanými informacemi a rovněž provedla poměrně rozsáhlý pramenný výzkum v Archivu města Plzně. Neodvážuji se sice odhadovat, nakolik tamní zdroje vytěžila, nicméně úkol (ač není uveden mezi hlavními cíli) zcela uspokojivě splnila. A vynesla tak znovu na světlo kupříkladu historika Georga Juritsche, jenž se zabýval husity, chemika a cukrovarníka Hanuše Karlíka, architekta Lea Meisla, numizmatika Franze Thalmayra, učeného rabína Adolfa Posnanskiho (ač zde jen velmi stručně), historika Basila Grassla, spisovatele Gerharda Eise, či architektky Augusta Helmara von Tetmajera a Ludwiga Tremmela.

Na závěr si autorka předsevzala vytvoření podkladů pro výstavu (což bych ovšem nenazýval „praktickou částí“; proč ne prostě Podklady pro výstavu?), která by byla panelová a jistě mohla fungovat jako putovní... a třeba i zamířit do jednotlivých plzeňských škol. Tento nápad chválím. Stejně tak i pečlivě vybrané obrazové přílohy, kvalitně zpracovaný seznam pramenů a literatury, mezi nimiž vynikají výroční zprávy a další tištěné materiály studovaných škol.

Z jazykového hlediska musím bohužel upozornit na vícero prohřešků. Ať už jde o gramatiku, zvláště chyby v interpunkci (např. s. 66 - ...jehož působištěm byla plzeňská průmyslová škola byl Ludwig...chybí čárka před „byl“), překlepy (např. hned v obsahu, s. 6, Adolf Posnanki, správně Posnanski) a nekorektnosti v německém jazyce (např. s. 47: Der dritte Krezung gegen die Husiten – 2x sic!! = Kreuzzug...Hussiten). Stylisticky je však práce v pořádku a je i poměrně čtivá.

Diplomovou práci K. Tisotové doporučuji k obhajobě a hodnotím ji jako **velmi dobrou**.

V Plzni 23. srpna 2019

Doc. PhDr. Jan Kilián, Ph.D.

SHODA S ORIGINÁLEM

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta pedagogická
katedra historie

